

عنوان مقاله:

مقایسه سیمای زن در دو منظومه «خسرو و شیرین» و «فرهاد نامه»

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مریسا نیک پی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت

حسین اسکندری ورزلی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت

خلاصه مقاله:

آثار ادب غنایی بازتاب مباحث مطرح جامعه و بیانگر دیدگاه ها و آرمان های شخصی خالقان آن هاست. نگاه به زنان و نقش و جایگاه آنان در اجتماع از دیرباز یکی از مهمترین مباحث اجتماعی و فرهنگی کشورمان بوده است. نظامی گنجوی، بزرگترین منظومه سرای ادب کلاسیک ایران است که شخصیت زنان در منظومه های او نقشی برجسته و چشمگیر دارد؛ «خسرو و شیرین» از این منظر جایگاه ویژه ای داشته و مقلدان آثار نظامی، نظیره های بسیاری را از آن سروده اند. از جمله آن ها منظومه «فرهاد نامه» عارف اردبیلی، ار مقلدان کمتر شناخته شده نشامی در قرن هشتم هجری است. در این پژوهش که با روش توصیفی- تحلیلی و به هدف شناخت و تبیین بینش دو شاعر نسبت به ارزش و جایگاه زنان انجام شده، ویژگی های شخصیت های زن اصلی و تاثیرگذار در این دو منظومه بر پایه توصیفات دو شاعر و همچنین گفتارها و رفتارهایشان با یکدیگر مقایسه شده است. نتایج نشان می دهد دیدگاه نظامی در «خسرو و شیرین»، نسبت به جایگاه زنان در جامعه دیدگاهی آرمانی مبتنی بر «من» شخصی او و مطابق تعریف ادب غنایی- که شاعر روایتگر اندیشه ها، احساسات و آرمان های خود است- می باشد؛ حال آنکه عارف اردبیلی تحت تاثیر اندیشه های غالب در عرف و فرهنگ جامعه زمان بر اساس «من» اجتماعی خود نگاهی تحقیر آمیز و زن ستیزانه دارد.

کلمات کلیدی:

ادبیات غنایی، شخصیت زن، خسرو و شیرین نظامی گنجوی، فرهاد نامه عارف اردبیلی، مقایسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1371336>

